

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce **S. S.**, bytem x, zastoupeného JUDr. Věrou Škvorovou, advokátkou se sídlem Francouzská 4, Praha 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení **G. P. B., s.r.o.**, se sídlem x, IČ: x, zastoupené JUDr. Alicí Kluzákovou, advokátkou se sídlem U Štěpu 710/5, Praha 10 – Hostivař, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014, č. j. 153440/2014/KUSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 12. 12. 2014 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014, č. j. 153440/2014/KUSK, jímž žalovaný rozhodl o změně podmínek č. 6, 11 a 16 výroku rozhodnutí Městského úřadu Benešov (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 6. 2014, č. j. MUBN/41735/2014/VÝST (dále jen „stavební povolení“) a ve zbytku stavební povolení potvrdil. Stavebním povolením byla na žádost osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) povolena na pozemcích p. č. x, v k. ú. a

obci B. u Prahy stavba obchodně administrativního centra G. P. B. (dále jen „předmětná stavba“).

Žalobce uvedl, že v důsledku záměru stavebníka, jemuž předcházelo odstranění původních staveb na pozemku stavebníka, dochází k zaplavování sklepů stavby na žalobcově pozemku p. č. x. Žádal proto v průběhu stavebního řízení o zjištění příčiny tohoto stavu a jeho odstranění. Žalovaný však zúžil tuto otázku pouze na likvidaci dešťových vod během stavby. Namítá proto, že nebyla zjištěna přesná příčina zaplavování žalobcových sklepů. Znalec Ing. O. uvedl, že příčinou průsaku je primárně nefunkční hydroizolační vrstva. Podle žalobce je však z tohoto vyjádření zřejmé, že příčin může být více. Není tedy postaveno na jisto, že předmětnou stavbou nedojde k poškození žalobcova majetku nebo že se podmáčení neobjeví jinde, a žalovaný proto nemá dostatečný podklad pro své rozhodnutí. Dále namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkami, jimiž žalobce brojil proti závěrům znalce. O skutečnosti, že stavební úřad neměl dostatečně zjištěný skutkový stav, svědčí podle žalobce i část odůvodnění již zrušeného rozhodnutí ze dne 15. 2. 2013, č. j. MUBN/77833/2012/VÝST, v němž stavební úřad uvedl, že mu není znám přesný postup výstavby 1. podzemního podlaží stavby na pozemku žalobce. Žalobce však již listiny týkající se provedení této stavby stavebnímu úřadu předložil. Stavební úřad má podle jeho názoru nepořádek v projektové dokumentaci.

V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítá, že rozhodnutí stavebního úřadu je vnitřně rozporné. Stavební úřad nevyhověl jeho požadavkům na způsob založení stavby u stěny, která sousedí se sklepy žalobce, ačkoliv v rozhodnutí uvedl, že této námitce bylo vyhověno. Podle žalobce tedy měla být tato námitka uplatněná ve stavebním řízení zamítnuta. Žalovaný pochybil tím, že tuto vadu opomenul a nevypořádal se s ní. Žalovaný rovněž opomenul vyhodnotit odvolací námitku týkající se provedení rýhy, která měla bránit zaplavování sklepů do doby provedení stavby. Ve stavebním řízení konkrétně namítal, že tato rýha nebyla provedena řádně.

V rámci třetího žalobního bodu žalobce namítá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je v rozporu se stavebním povolením v části týkající se požadavku na vybudování nové dešťové kanalizace. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že nebude budována nová kanalizace, což je v rozporu s podmínkou č. 13 stavebního povolení, podle níž má být dešťová kanalizace v úseku pod pozemkem stavebníka „provedena nová.“ Správní orgány dále nezjistily dostatečně stav stávající dešťové kanalizace vedoucí přes pozemky žalobce, neboť kvůli jejímu špatnému stavu nemohla být provedena kamerová zkouška v celé její délce. Kanalizace je ve špatném stavu a od doby odstranění staveb na pozemku stavebníka nefunguje. Správní orgány tuto skutečnost ignorovaly a zabývaly se pouze částí kanalizace na pozemku stavebníka. Nezohlednily však, že kanalizaci nelze zaústit do části kanalizace na pozemku žalobce, která není funkční. Žalobce v této souvislosti navrhl, aby soud provedl dokazování místním šetřením.

V rámci posledního žalobního bodu žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný neodůvodnil změnu podmínek č. 6 a 11 a odůvodnění změny podmínky č. 16 je poměrně kusé.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě v podstatě pouze zopakoval zjištěné skutečnosti a závěry, které uvedl již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o námitky týkající

se stávající dešťové kanalizace, uvedl, že si provozovatel kanalizace vymínil její rekonstrukci. Realizace stavby by tedy odvod dešťové vody zlepšila. Dále uvedl, že stavební úřad ve stavebním povolení konstatoval, že mu není znám „*přesný postup výstavby 1. PP, a to způsob zakládání a také provedení izolací, jelikož došlo k výraznému rozšíření původního objemu 1. PP oproti ověřené projektové dokumentaci k dodatečnému stavebnímu povolení.*“ Toto konstatování se však týkalo pouze způsobu provedení hydroizolace a zakládání stavby. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že stavebník na základě žalobcova požadavku upravil projektovou dokumentaci tak, že pro stavbu bude využita stávající stěna původního objektu na pozemku stavebníka. Podle vyjádření projektanta stavby touto úpravou nedojde k podstatné změně tlaku na základovou spáru této stěny. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že provozovatel kanalizace stanovil podmínku, že kanalizační stoka musí být zrekonstruována. Přestože stavební úřad uvedl, že kanalizace „*bude provedena nová*“, jedná se pouze o výměnu části stávajícího trubního materiálu za nový, tedy o provedení udržovacích prací.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného mj. uvedl, že vůči žalobci je vedeno řízení o odstranění stavby, v rámci něhož namítal, že stavební úřad má z vlastního zavinění nepořádek v projektové dokumentaci této stavby. V daném řízení žalovaný tuto skutečnost nezohlednil. Je přitom jedno, v jakém rozsahu stavební úřad skutkový stav nezjistil. Pokud jde o vyjádření projektanta stavby ohledně statiky stěny, na které odkázal žalovaný, žalobce uvedl, že projektant není oprávněn činit právně relevantní závěr o vyhodnocení tlaku na stavby, neboť má zájem na realizaci projektu. Žalobce dále nesouhlasí s jeho závěrem, že nedojde ke změně tlaku na základovou spáru. Dosud byla na obvodové stěně umístěna jen lehká střecha, zatímco nyní je na stěnu navrhována betonová střecha k parkování aut. Žalobce dále uvedl, že vyjádření žalovaného ohledně rozsahu rekonstrukce dešťové kanalizace je spekulativní a že v odvolacím řízení námitku žalovaného takto nevypořádal. Závěry žalovaného jsou navíc v rozporu se zněním podmínky č. 13 stavebního povolení. Pokud totiž má být provedeno něco nového, nejedná se o opravu. I pro provedení rekonstrukce kanalizace měly být stanoveny podmínky ve stavebním povolení, jinak hrozí její nefunkčnost. V případě rekonstrukce bude kanalizace ústít na žalobcův pozemek, s čímž nesouhlasí. Kanalizace je navíc nelegální stavbou, neboť nebyla povolena ani zkolaudována.

Stavebník ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost, a ztotožnil se s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Ohledně zatékání do sklepů žalobce uvedl, že příčinou je podle znalce Ing. O. primárně nefunkční hydroizolační ochrana, nikoliv odstranění původních staveb na pozemcích stavebníka. Žalobce nedoložil, že k zaplavití sklepů dochází dešťovou vodou z pozemku stavebníka. Řešení tohoto problému není předmětem stavebního řízení. Tvzení, že stavební úřad nezjistil dostatečně postup výstavby 1. podzemního podlaží stavby na pozemku žalobce, podle stavebníka postrádá smysl a nesouvisí s předmětem stavebního řízení. Pokud jde o námitku směřující proti podmínce č. 13 stavebního povolení, stavební úřad podle stavebníka uvedl nepřesně, že bude provedena nová kanalizace, ačkoliv se jedná o provedení udržovacích prací. Na tuto dešťovou kanalizaci však nebude předmětná kanalizace napojena.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že stavebník podal dne 31. 5. 2012 žádost o stavební povolení na předmětnou stavbu. Žalobce je vlastníkem sousedícího pozemku p. č. x, a na něm umístěných staveb. Při ústním jednání spojeném s místním šetřením dne 24. 7. 2012 žalobce uvedl, že nesouhlasí se stavbou, dokud nebude vyřešena likvidace

dešťové vody (provizorní po dobu stavby) z pozemku stavebníka tak, aby nedocházelo k jejímu vsakování do sklepů. Vyslovil rovněž požadavek, aby došlo k zabezpečení stávající stavby na pozemku p. č. x, při provádění základů a aby dimenze základů a zajištění stavby bylo provedeno tak, aby vlastní stavbu nemusel staticky zajišťovat. Podle protokolu o ústním jednání spojeném s místním šetřením ze dne 9. 10. 2012 bylo domluveno, že stěna na hranici s pozemkem p. č. x, bude v délce nového přízemního skladu ponechána. Rovněž bylo domluveno, že stavebník do 20. 10. 2012 upraví terén na hranici s pozemkem žalobce p. č. x tak, aby byl vyspádovaný od kotelny k trafostanici, a provede rýhu s napojením do stávající kanalizace. Žalobce rovněž požadoval, aby nová kanalizace vybudovaná stavebníkem nebyla napojena na starou kanalizaci na jeho pozemku p. č. x, neboť již dříve došlo k poškození stávající šachty na jeho pozemku p. č. x a tím docházelo k zaplavení jeho sklepů.

V písemném vyjádření ze dne 22. 1. 2013 žalobce uvedl, že vydání stavebního povolení považuje za předčasné, neboť není zjištěna příčina a řešení zaplavování jeho sklepů. Nesouhlasí s vedením dešťové kanalizace, která by ústila na jeho pozemek. Podal proto již u stavebního úřadu žádost o odstranění části kanalizace a šachty na jeho pozemku. V případě, že by žádosti bylo vyhověno, nebylo by novou kanalizaci kam napojit. Obdobně v písemném podání ze dne 12. 8. 2013 žalobce uvedl, že odstranění staveb na pozemcích stavebníka způsobilo zvednutí hladiny spodních vod na jeho pozemku o cca 120 cm a tím dochází k zaplavení jeho sklepních prostor. Požaduje, aby byl nejprve vyřešen tento problém a aby teprve následně stavební úřad řešil vydání stavebního povolení.

Součástí správního spisu je rovněž vyjádření znalce Ing. O. ze dne 28. 3. 2013, jenž konstatoval, že voda zatéká do objektu podzemních garáží (sklepů) na pozemku žalobce v oblasti spáry mezi podlahou a obvodovou stěnou objektu přiléhající k pozemku stavebníka. Učinil závěr, že „[p]říčinou průsaku vody do objektu garáží je primárně jeho nefunkční hydroizolační ochrana tvořená dle dostupných informací vrstvou z asfaltových pasů nespecifikované dimenze. Z hlediska hydroizolační techniky lze podloží popsané v [inženýrsko-geologickém a hydrogeologickém] průzkumu považovat na nepropustné pro srážkovou vodu. (...) Srážková voda se při déle trvajících či příválových deštích může hromadit v zásypech bývalé stavební jámy a působit tak na obvodové konstrukce podzemního objektu tlakem. Objekt podzemních garáží by dále mohl být (...) také občasné ovlivňován spojitou hladinou podzemní vody, především v období tání sněhu či v období intenzivnějších srážek. (...) Vzhledem k průsakům do interiéru garáží lze konstatovat, že hydroizolační vrstva bez ohledu na svojí dimenzi je netěsná. (...) Demolice původních staveb na pozemcích určených pro výstavbu obchodního komplexu může být příčinou, že se srážková voda může ve větším množství vsakovat do podloží a pronikat k obvodovým konstrukcím objektu podzemních garáží, než tomu bylo v době před zahájením demoličních prací. Pokud by však hydroizolační vrstva objektu byla dimenzována na hydrofyzikální namáhání tlakovou vodou a byla provedena vodotěsně, nemohlo by ani při takto zvýšeném hydrofyzikálním namáhání docházet k průsakům do interiéru podzemních garáží.“

Stavebním povolením, které je v pořadí již třetím rozhodnutím ve věci samé, stavební úřad povolil předmětnou stavbu. Zároveň rozhodl, že se vyhovuje námitkám žalobce týkajícím se likvidace dešťové vody, zabezpečení stavby na pozemku p. č. x, a dimenzí základů a zajištění předmětné stavby. Námitky žalobce uvedené v podáních ze dne 22. 1. 2013 a 12. 8. 2013 stavební úřad zamítl. Ohledně likvidace dešťové vody stavební úřad uvedl, že bylo dohodnuto, že do doby realizace stavby bude v případě déletrvajících dešťů

z objektu bývalé kotelny u hranice s pozemkem žalobce odčerpávána voda. Rovněž bylo domluveno, že stavebník vyspádaje terén od kotelny k trafostanici a provede rýhu s napojením do stávající kanalizační šachty. Tato úprava proti vnikání vody byla provedena. Pokud jde o vedení kanalizace, uvedl stavební úřad, že předmětnou kanalizaci vybudovalo město Benešov poté, co původní kanalizace byla poškozena. Podle stavebního úřadu proběhla dne 6. 2. 2013 kamerová zkouška, při níž bylo zjištěno, že potrubí na pozemcích p. č. a x je neporušené a funkční. Nemůže tedy způsobovat podmáčení stavby žalobce. Stavebnímu úřadu není znám přesný postup výstavby 1. podzemního podlaží, a to způsob zakládání a také provedení izolací, neboť došlo k podstatnému rozšíření této stavby oproti ověřené projektové dokumentaci k jejímu dodatečnému povolení. Vzhledem k tomu, že se ve vnitrobloku podzemní voda vždy vyskytovala, měl stavebník brát na tuto okolnost ohled již při zakládání stavby. Stavební úřad dospěl k závěru, že námitky týkající se zaplavitelování podzemní stavby ve vlastnictví žalobce nesouvisejí s povolením předmětné stavby. Dále uvedl, že problém se zatékáním do 1. podzemního podlaží nemůže stavební úřad vyřešit za žalobce. Odkázal v této souvislosti na hydrogeologický průzkum lokality a na vyjádření znalce Ing. O., na základě nichž konstatoval, že námitky týkající se zaplavitelování podzemní stavby ve vlastnictví žalobce nesouvisejí s povolením předmětné stavby.

Žalobce podal proti stavebnímu povolení odvolání.

Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil podmínky pro provedení stavby č. 6, 11 a 16 a ve zbytku stavební povolení potvrdil. K odvolacím námitkám, které se týkaly stávající dešťové kanalizace a likvidace dešťové vody na pozemcích stavebníka, žalovaný uvedl, že odstranění budov bylo předmětem samostatného řízení, v němž se žalobce nevyjádřil. Žalovaný změnil podmínku č. 16, v rámci níž stavební úřad upravil způsob likvidace dešťových vod během stavby. Důvodem změny bylo podle žalovaného použití neurčitěho pojmu „v případě delších dešťů“. Provozovatel stávající dešťové kanalizace stanovil podmínku, že stávající dešťová kanalizace musí být zrekonstruována, což lze chápat jako provedení udržovacích prací. Tato kanalizace nebude využívána k odvodu dešťových vod, neboť jejich likvidace je řešena systémem vsakovacích boxů s regulovaným odtokem a přepadem do jednotné kanalizační přípojky. Uvedené námitky tedy nesměřují proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů a netýkají se předmětné stavby. Rovněž námitka o tom, že stavebnímu úřadu nebyl znám postup výstavby 1. podzemního podlaží stavby na pozemku žalobce, se podle žalovaného netýká předmětu stavebního řízení. Pokud jde o námitku, podle níž v místě zachované stávající stěny bude podél hranice s pozemkem p. č. x vyvíjen tlak na podzemní část žalobcovy stavby, odkázal žalovaný na statické posouzení, které je součástí projektové dokumentace, z něhož vyplývá, že nedojde k žádné podstatné změně tlaku na základovou spáru a nemůže dojít k poruchám od zvýšení zatížení. K námitce, podle níž provozovatel stávající dešťové kanalizace nemá k provozování žádné oprávnění, konstatoval žalovaný, že se jedná o otázku majetkoprávních vztahů ke stávající dešťové kanalizaci, jejichž posouzení nepřísluší stavebnímu úřadu a netýká se předmětu řízení. Dále žalovaný uvedl, že nesprávnosti obsažené ve stavebním povolení napravitel jeho změnou. Žádná z těchto změn se však nedotkla práv účastníků řízení.

Vzhledem k tomu, že skutečnosti vyplývající z obsahu předloženého správního spisu poskytují dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu, nepovažoval soud z důvodu

nadbytečnosti za nezbytné provádět dokazování místním šetřením a fotografiemi místa předmětné stavby, které navrhl žalobce.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť souhlas obou účastníků řízení s takovým postupem je presumován dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 111 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Podle odst. 2 stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí, kterou žalobce uplatnil v rámci čtvrtého žalobního bodu, ale i jako dílčí žalobní námitky, které obsahují ostatní žalobní body. Obecně lze konstatovat, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu může spočívat v nedostatku důvodů, anebo v jeho nesrozumitelnosti [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. O nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost rozhodnutí se jedná zejména tam, kde z výroku a obsahu přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu není vůbec zřejmé, jak vůbec správní orgán rozhodl. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí se primárně týká nedostatků odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se bude jednat zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení.

Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Změnu podmínky č. 16 odůvodnil žalovaný tím, že tato podmínka obsahovala neurčitý pojem „v případě delších dešťů“. Byť žalovaný změnil takřka celé slovní znění této podmínky, lze souhlasit s tím, že se jedná o změnu toliko formulační. Žalovaný upřesnil, odkud a kam má být dešťová voda čerpána a že povinnost čerpat vodu trvá do doby dokončení stavby. Tím pouze odstranil formulační nedostatky stavebního povolení, nic se však nezměnilo na smyslu a účelu podmínky č. 16, která má zajistit odčerpání dešťových vod z prostoru bývalé kotelny. To platí i pro změnu podmínek č. 6 a 11. Podmínku č. 6, obsahující požadavky závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Benešov a Vodohospodářské společnosti Benešov, s.r.o., rozdělil žalovaný

na dvě samostatné podmínky označené 6a a 6b, z nichž každá obsahuje zvlášť požadavky jednoho ze závazných stanovisek. Rovněž změna podmínky č. 11 je čistě formulační, když žalovaný pouze zaměnil slova „stavbou dotčené pozemky“ slovy „sousední pozemky, které budou dotčené stavbou“. Provedené změny neměly žádný vliv na účel předmětných podmínek a nemohly se dotknout práv a povinností účastníků řízení, včetně žalobce. Za dostatečné odůvodnění změn lze považovat konstatování žalovaného, jenž v napadeném rozhodnutí uvedl, že změnou byly pouze odstraněny nesprávnosti obsažené ve stavebním povolení.

Pokud jde o ostatní dílčí námitky, v rámci nichž žalobce vytýkal žalovanému, že se nevypořádal s některými jeho argumenty, které uplatnil v odvolání, má soud za to, že žalovaný ve vztahu k námitkám uplatněným v odvolání odůvodnil své rozhodnutí dostatečně. Není povinností žalovaného vyjadřovat se za všech okolností podrobně ke všem dílčím argumentům, které žalobce uvedl v odvolání. Postačí, pokud své rozhodnutí vystavěl na vlastních ucelených úvahách a závěrech, vůči nimž tvrzení a argumenty žalobce neobstojí (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl skutková zjištění, k nimž dospěl, popsal úvahy, jimiž se při posouzení věci řídil, uvedl, jak věc posoudil po právní stránce a jak se vypořádal s odvolacími námitkami. Klíčové jsou přitom jeho závěry, které se týkají napojení a obnovy stávající dešťové kanalizace, likvidace dešťových vod z pozemků stavebníka (resp. zaplavování sklepů žalobce) a zachování stávající stěny u hranice s pozemkem p. č. x. Pokud se žalovaný nevyjádřil k dílčím argumentům, k nimž se podle názoru žalobce vyjádřit měl, je to dáno spíše odlišným náhledem na skutkové a právní posouzení věci. Námitky, podle nichž je rozhodnutí nepřezkoumatelné, shledal soud nedůvodnými.

Podstatou prvního žalobního bodu je námitka, že obsah správního spisu neposkytuje dostatečný podklad k závěru, že předmětnou stavbou nedojde k poškození žalobcovy stavby v důsledku průniku vody do 1. podzemního podlaží žalobcovy stavby na pozemku p. č. x. Takto formulovanou námitku žalobce v průběhu stavebního řízení ovšem nevznosl. Namítal toliko to, že by měla být před povolením stavby zjištěna příčina prosakování vody do jeho sklepů. Správní orgány se tedy zabývaly výslovně pouze otázkou příčin průsaků do podzemní části žalobcovy stavby, přičemž dospěly k závěru, že zjištění těchto příčin není předmětem řízení.

Posouzením vlivu předmětné stavby na místní hydrogeologické poměry se však zabývá stavitelem předložený inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum ze dne 27. 2. 2012 zpracovaný společností G. s.r.o., který byl zhotoven na základě stanovisek správce povodí Povodí Vltavy, s.p., ze dne 2. 3. 2009 a ze dne 3. 4. 2012. Průzkum je součástí správního spisu a tvoří podklad pro rozhodnutí, byť jej správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí výslovně nezmiňují. V průzkumu je vysloven jednoznačný závěr, že předmětná stavba nevyvolá změny hydrogeologických a odtokových poměrů v dané lokalitě. Z toho vyplývá, že by předmětnou stavbou nemělo dojít k podstatné změně hydrologických poměrů působících na stavby v okolí. Výsledky průzkumu tedy poskytují dostatečný podklad k tomu, že nedojde ke změně působení hydrologických poměrů na žalobcovu stavbu. Podklady obsažené ve spise tedy vylučují, že by mohlo v důsledku provedení předmětné stavby dojít k ohrožení okolních staveb. Žalobce uvedený hydrogeologický průzkum nikterak nezpochybnil. Nelze tedy přisvědčit jeho námitce, podle níž správní orgány neměly dostatečný podklad pro rozhodnutí.

Zcela správný je závěr správních orgánů o tom, že zjištění příčin průsaků do podzemní části stavby na pozemku žalobce nemá žádnou souvislost s předmětem stavebního řízení. V daném případě není mezi účastníky řízení sporu o tom, že k průsakům vody skutečně dochází, což potvrdil i znalec Ing. O. vyjádření ze dne 28. 3. 2013. Sám žalobce však uvedl, že tento stav vznikl v důsledku odstranění původních staveb, které se nacházely na pozemcích stavebníka. O odstranění staveb bylo vedeno samostatné řízení, v rámci něhož mohl žalobce uplatňovat námitky proti případným důsledkům odstranění stavby. Mezi předmětem napadeného rozhodnutí, kterým je povolení výstavby předmětné stavby, a pronikáním vody do podzemního podlaží žalobcovy stavby tedy chybí jakákoliv příčinná souvislost. Řešení průsaků vody nesouvisí s předmětem řízení a překračuje rozsah přípustných námitek účastníka stavebního řízení podle § 114 odst. 1 stavebního zákona (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011-127, všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Soud pouze pro úplnost konstatuje, že příčiny průsaků vody do podzemní části žalobcovy stavby byly řádně zjištěny z vyjádření Ing. O., jenž shledal, že příčinou průsaků po odstranění staveb na pozemku stavebníka je primárně nedostatečná hydroizolace žalobcovy podzemní stavby. Námitky žalobce proti tomuto vyjádření znalce nejsou přesvědčivé. Uvádí-li, že mohou existovat i jiné příčiny průsaků, pak soudu není zřejmé, jaké jiné příčiny má žalobce na mysli, když ani žádné jiné příčiny nekonkretizoval. Z povahy věci si lze jen obtížně představit, že by k průsakům docházelo z jiných důvodů, než v důsledku nedostatečné hydroizolace nebo její netěsnosti. Uvedl-li žalobce, že se znalec nevypořádal s tím, že k průsakům dochází až od doby odstranění okolních staveb a pouze v části přiléhající k pozemku stavebníka, pak se jedná o skutečnosti, které mají vztah k rozhodnutí o odstranění stavby a nikoliv k povolení předmětné stavby. Navíc žalobce toto tvrzení nikterak neprokázal. Nelze souhlasit ani s námitkou, že znalec neměl k dispozici doklady o stavebně-technickém způsobu provedení podzemní části stavby a jejím skutečném stavu. Jak je uvedeno ve vyjádření, znalec vycházel ze sdělení žalobce, že objekt je opatřen hydroizolační vrstvou z asfaltových pásů, což lze považovat v dané situaci za dostatečný podklad pro jeho vyjádření. Ostatně je to žalobce, kdo je povinen mít k dispozici.

Soud se ztotožňuje se stavebním úřadem, jenž uvedl, že žalobce měl dbát při výstavbě podzemní části stavby o její řádnou hydroizolaci a učinit opatření, aby k průniku vody do podzemní části stavby nedocházelo, tzn. vypracovat hydrogeologický průzkum a dostatečně dimenzovat hydroizolaci stavby. Samozřejmě nelze vyloučit, že po odstranění staveb na pozemcích stavebníka došlo v důsledku změny odtokových poměrů ke zvýšení objemu vody v terénu, což vyvolalo zvýšený tlak vody na podzemní část žalobcovy stavby. Tato varianta se s ohledem na členitost terénu zdá být pravděpodobná. Těmito účinkům, pokud měly původ na pozemcích stavebníka, se však žalobce mohl a měl bránit již v řízení o odstranění těchto staveb, případně soukromoprávní žalobou podle § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Nelze je však namítat v řízení o povolení předmětné stavby, jejíž povolení a provedení s ohledem na závěry hydrogeologického průzkumu a stanovené podmínky nakládání se srážkovou vodou mohou vést jen ke zlepšení stavu po odstranění původních staveb na pozemku stavebníka, nikoliv k jeho zhoršení.

Předmětu řízení se netýká ani další dílčí námitka, v rámci níž brojil žalobce proti konstatování stavebního úřadu, jenž v odůvodnění stavebního povolení uvedl, že mu není

znám postup výstavby podzemní části stavby na pozemku žalobce. Tato námitka směřuje primárně proti postupu stavebního úřadu v řízení o odstranění žalobcovy stavby a netýká se posouzení předmětné stavby. Měl-li žalobce na mysli, že stavební úřad měl mít k dispozici projektovou dokumentaci příp. dokumentaci skutečného provedení žalobcovy stavby, aby mohl posoudit příčiny průsaků, pak je třeba znovu konstatovat, že tato otázka není předmětem řízení. Nelze proto dovodit, že by stavební úřad v důsledku neznalosti stavebně-technického provedení žalobcovy stavby nezjistil skutkový stav v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o žádosti (nehledě na skutečnost, že takovou dokumentaci je povinen mít sám žalobce a její nedostatek mu nemůže být v řízení ku prospěchu).

Soud tedy shledal námitky uvedené v rámci prvního žalobního bodu nedůvodnými.

V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se založení stěny přiléhající k podzemní části jeho stavby. Konkrétně v odvolání namítal, že v průběhu stavebního řízení požadoval, aby předmětná stavba byla založena na úroveň podlahy jeho sklepů, avšak žalovaný tomuto požadavku nevyhověl. Tomuto tvrzení však neodpovídá průběh stavebního řízení, jak je zachycen ve správním spise. Je pravdou, že žalobce již při ústním jednání dne 24. 7. 2012 vyslovil požadavek, aby došlo k zajištění jeho stavby na pozemku p. č. x tak, aby stavbu nemusel sám staticky zajišťovat. Následně ovšem podle protokolu o ústním jednání ze dne 9. 10. 2012 bylo mezi účastníky domluveno, že stěna na hranici s pozemkem p. č. x bude v délce přízemního skladu (17,4m) ponechána. Tomuto jednání byl žalobce přítomen a protokol vlastnoručně podepsal. Zjevně tedy v průběhu stavebního řízení od svého požadavku po dohodě se stavebníkem ustoupil. Na základě takto dohodnuté změny žalovaný následně upravil dodatkem z 10. 10. 2012 projektovou dokumentaci předmětné stavby. Proto nelze souhlasit s názorem žalobce, že výrok stavebního povolení neodpovídá stavu řízení a že stavební úřad měl rozhodnout o zamítnutí námitky, nikoli jí vyhovět.

Žalobci lze zčásti přisvědčit v tom, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolací námitkou, podle níž nebylo vyhověno požadavku žalobce na založení stěny. Žalovaný se námitkou zabýval věcně a zkoumal, zda zvýšením tlaku na stávající stěnu, na níž bude vystavěna předmětná stavba, nedojde k narušení statiky podzemní stavby na pozemku žalobce. Je ovšem zřejmé, že nepovažoval výrok rozhodnutí stavebního úřadu za rozporný s odůvodněním a obsahem spisu. Rozhodující je, že stavební úřad rozhodl správně o vyhovění námitce uplatněné ve stavebním řízení, neboť zde nebyly důvody k jejímu zamítnutí. Z tohoto důvodu ani dílčí pochybení žalovaného spočívající v tom, že se námitkou blíže nezabýval, nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Pokud jde o námitku týkající se způsobu provedení rýhy na pozemku stavebníka, je třeba předně uvést, že se jedná o opatření, které bylo mezi žalobcem a stavebníkem dohodnuto během ústního jednání dne 9. 10. 2012. Účelem tohoto opatření byla úprava odtokových poměrů dešťové vody na pozemku stavebníka s cílem omezit průsaky do podzemního podlaží stavby žalobce. V protokolu není uvedeno, jakým konkrétním způsobem by měla být rýha provedena. Žalobcovo tvrzení, že rýha nebyla provedena řádně, tedy nemůže obstát. Klíčové však je, že ani provedení odtokové rýhy nemá žádnou přímou souvislost s povolením předmětné stavby. Stavební úřad jednal nad rámec svých povinností vyplývajících ze stavebního zákona, pokud se řešením této otázky v rámci stavebního řízení vůbec zabýval. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že skupina námitek uvedených v bodě 3

odvolání překračuje rozsah námitek uplatnitelných ve stavebním řízení (§ 114 odst. 1 stavebního zákona). Mezi tyto nepřipustné námitky patří i odvolací námitka týkající se provedení rýhy, žalovaný se tedy s touto námitkou vypořádal, a posoudil ji správně.

Soud tedy shledal námitky uvedené v rámci druhého žalobního bodu nedůvodnými.

Třetí žalobní bod obsahuje skupinu námitek směřujících proti závěrům správních orgánů, které se týkají stávající dešťové kanalizace. Žalobci lze přisvědčit v tom, že stavební úřad nepřesně v podmínce č. 13 uvedl, že stávající dešťová kanalizace bude v úseku procházejícím pod pozemkem stavebníka „provedena nová“. Avšak již v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zcela správně uvedl, že se nemá jednat o stavbu novou, nýbrž o rekonstrukci (tj. obnovu) stávající dešťové kanalizace. Podmínku č. 13 totiž nelze vykládat izolovaně, ale je třeba přihlídnout i k ostatním částem stavebního povolení. Zejména z podmínky č. 6b (resp. 6 před změnou stavebního povolení napadeným rozhodnutím) vyplývá, že má být provedena pouze rekonstrukce kanalizace, nikoliv výstavba zcela nové kanalizace, jak tvrdí žalobce. I přes nepřesné znění podmínky č. 13 se tedy nejedná o rozpor, který by činil stavební povolení a napadené rozhodnutí nezákonnými.

Nelze opomenout, že předmětná stavba nebude nikterak napojena na stávající dešťovou kanalizaci vedoucí zčásti pod ní. Podle souhrnné zprávy, která je součástí projektové dokumentace, bude předmětná stavba napojena na veřejnou stoku v ul. K. Nového určenou k likvidaci splaškových vod. Dešťová voda bude svedena do šterkové retenční nádrže a dále do vsakovacích bloků o objemu 123 m³. V případě přeplnění retenční nádrže nebo při větších deštích bude dešťová voda odváděna do jednotné splaškové kanalizace. Provedení rekonstrukce dešťové kanalizace je pouze podmínkou pro provedení předmětné stavby, nikoliv její součástí. Stavební povolení se na provedení této rekonstrukce nevztahuje. Námitky týkající se stavu dešťové kanalizace a způsobu její rekonstrukce proto nemají s předmětem řízení souvislost. Závěr, že tyto námitky překračují rozsah námitek podle § 114 odst. 1 stavebního zákona, je tedy zcela správný.

Namítá-li žalobce, že dešťová kanalizace není v části vedoucí pod jeho pozemkem funkční, což podle něj prokazuje výsledek kamerové zkoušky, a nelze proto zrekonstruovanou část napojit na navazující část dešťové kanalizace pod pozemkem žalobce, lze toliko konstatovat, že takovou závadu by měl řešit primárně s provozovatelem, popř. (i) vlastníkem této kanalizace [§ 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 12 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů]. Soukromoprávní žalobou se může domáhat provedení potřebných opatření nebo oprav kanalizace, náhrady škody nebo i odstranění kanalizace, pokud se jedná o neoprávněnou stavbu (§ 1042, § 2903 odst. 2, § 2910 a § 2924 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).

Rovněž námitky uplatněné v rámci třetího žalobního bodu shledal soud nedůvodnými.

Závěrem soud dodává, že posoudil jako opožděnou žalobní námitku směřující proti vyjádření projektanta stavby Ing. K., která se týká údajného ohrožení statiky podzemní stavby na pozemku žalobce zvýšením tlaku na zachovanou stěnu původního skladu u hranice s pozemkem p. č. x. Žalobce tuto námitku uplatnil až v replice k vyjádření žalovaného podané

k přepravě soudu dne 21. 5. 2015, tedy po uplynutí lhůty k podání žaloby. Z důvodu opožděnosti soud nemohl k této námitce přihlížet (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

Soud shledal všechny žalobcem uplatněné žalobní body nedůvodnými, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, příslušela by mu tedy náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení, které mu však nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006 - 87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, publ. pod č. 3228/20015 Sb. NSS).

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů, neboť jí nebyla soudem uložena žádná povinnost a soud neshledává žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro výjimečné přiznání náhrady nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. června 2016

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová